En kritikløs, forgudende Kærlighed er altid uheldig for begge Parters Vedkommende. Som oftest ser man, at den, der er Genstand for den, ender med at faa Lede for den ydende Part, og misbruger og handler ilde med den.

Alligevel staar en saadan Kærlighed for mange som Kvindelighedens højeste Udtryk, fordi den er saa fuldstændig uselvisk og fordringsløs.

Der er dog noget, man ikke kan hylde selv i Kærlighedens Navn. Man bør hverken stjæle eller myrde eller gøre anden Uret til Fordel for den, man elsker. Saa bør man da heller ikke dræbe sin egen Personligheds Værdighed ved at finde sig i Tilsidesættelse og Utroskab, og forspilde sin Indflydelse paa den, for hvem man vil ofre sig, ved Opgivelsen af berettigede Fordringer.

En Kærlighed, der følger sin Genstand gennem alle Lidelser og Besværligheder, der dømmer overbærende endogsaa ind over Tugthusets Tærskel, vinder ofte mindre Sympathi og Forstaaelse, end den, der taaler alle personlige Krænkelser og Ydmygelser, kort sagt, end den Kærlighed, der ligner den trælbundne Kvindes.

Det er paa Tide, at vi Kvinder begynder at forstaa, at vi lige saa lidt som Mændene har Ret til at ofre vor Selvfølelse og vor Selvagtelse paa vor Kærligheds Alter.

Ibsen, Christiansen og Drachmann har som Idealer besunget os ædle Kvinder, der, trofast ventende henlever Livet, for med aabne Arme at modtage deres Ungdoms Elskede, naar han med revne Sejl vender tilbage fra sit Stormløb efter Livets Nydelser, under hvilket han end ikke har skænket den ventende en Tanke.

Hvor underlig gammeldags og uvirkelig er ikke denne Opfattelse af den ideale Kvinde.

Vilde de Herrer Digtere finde det skønt og rigtigt, naar de saa en kær Datter eller Søster ødsle Livet hen, ventende paa en uværdig, troløs Mand, en vagabonderende Natur, der farer Verden rundt, søgende Livet for sin egen Skyld, uden højere almene Formaal, og uden mindste nagende Tanke paa den, han har sveget.

Digterne forveksler Idealet for en Moders Kærlighed med det Ideal, der bør gælde for Kærlighed mellem Mand og Kvinde. Det er skønt, at en Moders Kærlighed aldrig